

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 67/11
13.10.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. И.М, због кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 751/11 од 22.09.2011. године, подигнутом против правноснажних пресуда Петог општинског суда у Београду К. 352/08 од 17.07.2009. године и Апелационог суда у Београду Кж1 4951/10 од 16.11.2010. године, у седници већа одржаној 13.10.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 751/11 од 22.09.2011. године као делимично основан и утврђује да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 4951/10 од 16.11.2010. године повређена одредба члана 368. став 2. у вези члана 385. став 3. ЗКП, у корист окр.И.М, док се захтев за заштиту законитости у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 7. ЗКП, одбија као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Петог општинског суда у Београду К. 352/08 од 17.07.2009. године, окр. И.М. оглашен је кривим због пет кривичних дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ, за која дела су му утврђене казне затвора у трајању од по девет месеци и једног кривичног дела крађе из члана 203. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и шест месеци. Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 4951/10 од 16.11.2010. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 751/11 од 22.09.2011. године, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 7. и став 2. ЗКП у вези члана 385. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи и констатује да је правноснажним пресудама – и то пресудом Апелационог суда у Београду, повређен закон у корист окр. И.М.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештених заменика Републичког јавног тужиоца и браниоца, адв.М.Р, док окривљени о седници већа није могао бити обавештен на адреси у списима. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је делимично основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости наводи да је пресудом Апелационог суда у

Београду Кж1 4951/10 од 16.11.2010. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 385. став 3. ЗКП и то у корист окр.И.М.

Из списка предмета се утврђује да су против пресуде Петог општинског суда у Београду К. 352/08 од 17.07.2009. године жалбе изјавили бранилац окривљеног, адв.М.Р. и јавни тужилац Петог ОЈТ, чија је жалба непосредно предата Петом општинском суду, дана 16.12.2009. године (што се утврђује из пријемног печата Петог општинског суда у Београду). Осим тога у списима предмета постоји и наредба поступајућег судије од 19.05.2010. године у којој је, између осталог, констатовано да је жалба ОЈТ од 16.12.2009. године благовремена и дозвољена, те да се иста достави окривљеном и браниоцу на одговор.

Другостепени суд је, међутим, у жалбеном поступку одлучио само о жалби браниоца окривљеног, док о жалби јавног тужиоца није уопште одлучивао.

Према одредби члана 385. став 3. ЗКП, о свим жалбама изјављеним против исте пресуде другостепени суд одлучује једном одлуком, па како Апелациони суд у Београду није поступио сходно наведеној одредби, то је повредио процесне одредбе у жалбеном поступку и то у корист окривљеног, јер о жалби јавног тужиоца изјављеној због одлуке о кривичној санкцији, није одлучио.

Налазећи, стога, да је другостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 385. став 3. ЗКП, Врховни касациони суд је утврдио да је том пресудом повређен закон у **КОРИСТ ОКРИВЉЕНОГ, НЕ ДИРАЈУЋИ У ПРАВНОСНАЖНУ ПРЕСУДУ ПРОТИВ КОЈЕ ЈЕ ЗАХТЕВ ПОДИГНУТ.**

Иако тужилац као основ подношења захтева за заштиту законитости наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 7. ЗКП, у захтеву се тај основ не образлаже и не указује конкретно у чему се та повреда састоји, па је захтев у том делу оцењен као неоснован. Овде треба напоменути да наведена повреда постоји у случају када суд својом пресудом није потпуно решио предмет оптужбе, што је потпуно друга процесна ситуација у односу на конкретну ситуацију када другостепени суд није одлучио о свим жалбама, али свакако то не представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 7. ЗКП, већ повреду одредбе члана 385. став 3. ЗКП, о чему је напред било речи.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 425. став 2. ЗКП и члана 424. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Председник већа

Драгана Вуксановић,с.р.

судија

Бата Цветковић,с.р.